

Četba v originále

S filosofickými autory je třeba se seznamovat z jejich vlastních textů (a to v originálním znění), protože každý významný filosof je složitější a bohatší, než jakýkoli obraz o něm, sepsaný sebelepším filosofem jiným. Rozbory z pera jiných filosofů je třeba zajisté číst také, ale nelze se na ně omezovat (ledaže je čteme kvůli jejich autorovi a nikoli pro to, so říkají o nějakém jiném filosofovi). Skutečné, tj. živé a činné. pracující filosofování je v každé době – a zejména v naší – ohroženo z mnoha stran, ale v dobách filosofického úpadku zejména převažujícím zájmem historickým (či přesněji historicistickým), který se na místě živé filosofické práce omezuje na (pseudofilosofické) komentování starších myslitelů, zkrátka na povídání „o filosofii“, ale ve skutečnosti z mimofilosofických a ne-filosofických pozic. Skutečné (významné) filosofy je třeba číst v originále prostě proto, že to je jediný způsob, jak se s nimi můžeme dostat do rozhovoru, do dialogu, aniž bychom z nich dělali zvenčí, z odstupu popsitelné „předměty“, „věci“ (objekty).

(Písek, 980802-2.)